Bortelid Utmarkslag – Historien

Stifter 28 juli 1972

Foto: H Torsland- 1965

Gårdeierne på Bortelid hadde i flere år snakket om å skape tilleggs inntekter til gården sine.

De hadde alle vokst opp med turistnæring på Lognavatn og visste hva turistnæring kunne bidra med i form av tilleggs inntekter til gårds driften fra tiden med Åseral Turisthotell.

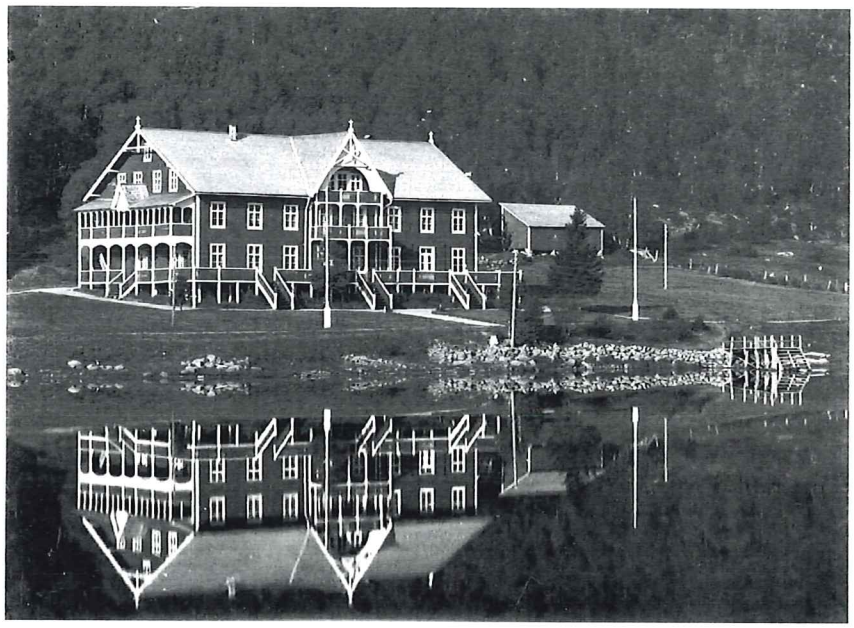
Hotellet ble bygd på begynnelsen av 1890 tallet og hadde 60 sengeplasser.

I en artikkel til « Stavanger Amtst» fra 31 juli 1891 beskrives Aaseral Sanatorium, senere Åseral Hotel på følgende måte:

(utdrag) «*Sanatoriets beliggenhed er saa smuk som vel muligt. Paa dens nordende ligger gaarden Aakernæs, og på dens sydligste spidse et lidt hvit malet Kapel, der visstnok ha en saa smuk beliggenhed som nogen kirke i landet og betydelig bidrag til at give landskabet foran sanatoriet sin rette afrunding og symetri». (om hotellet) - - kostholdet er enkelt, men tilstrækkeligt for folk med god appetit og ikke altfor kræsne ganer. – « værelsene er simpelt møblerered. Det indskænker sig til en stol, et bart*

bord, en seng (med springfjers madrasse og et par uldteæpper),samt et par skraahylder i det ene hjørne til vaskevandsservice». Turen fra Mandal til Lognavatn kostet kr 15 tur/retur, med overnatting på Trygsland i Belland, hvor det også var et overnattingssted.

I 1891 ble Setesdalbanen på begynt og strekningen Kristiansand-Bygland stod ferdig i 1896 . Vegen til Lognavatn ble enklere og tog ble benyttet til Evje og deretter hest og kjerre til Lognavatn. Billett prisen på toget var kr 1,90 på 3.klasse

Hotellet var et flott bygg og svært mange av gjestene var engelskmenn. Hotellet leide fiskeretter i vann omkring. I tillegg til at de hadde bygd flere hytter, reklamerte de også for gode jakt muligheter med mulighet for å skyte 15-20 ryper pr dag. Hotellet var åpent fra 15 Juni til 15 september.

Hotellet brant ned i 1931 og ble ikke bygd opp igjen. Turistvirksomhet fra tiden med Åseral hotell, gjorde at bøndene fikk ekstra inntekter ved utleie av fiskevann, jakt, kløv av varer og fangst. Det var også behov for noen til å ro båtene, mens turistene fisket. Det ble også jobber på hotellet, så det var derfor ikke noe ukjent for ungdommen og bøndene, hva turistvirksomhet førte med seg.

Den spede oppstart

Den 9. april 1966 var det møte på gamle Lognatun på Lognavatn. Over flere år hadde gårdeiere hatt samtaler om det var mulig å få til turistnæring som tilleggs inntekt til gårdene igjen.

Til stede på møte var:

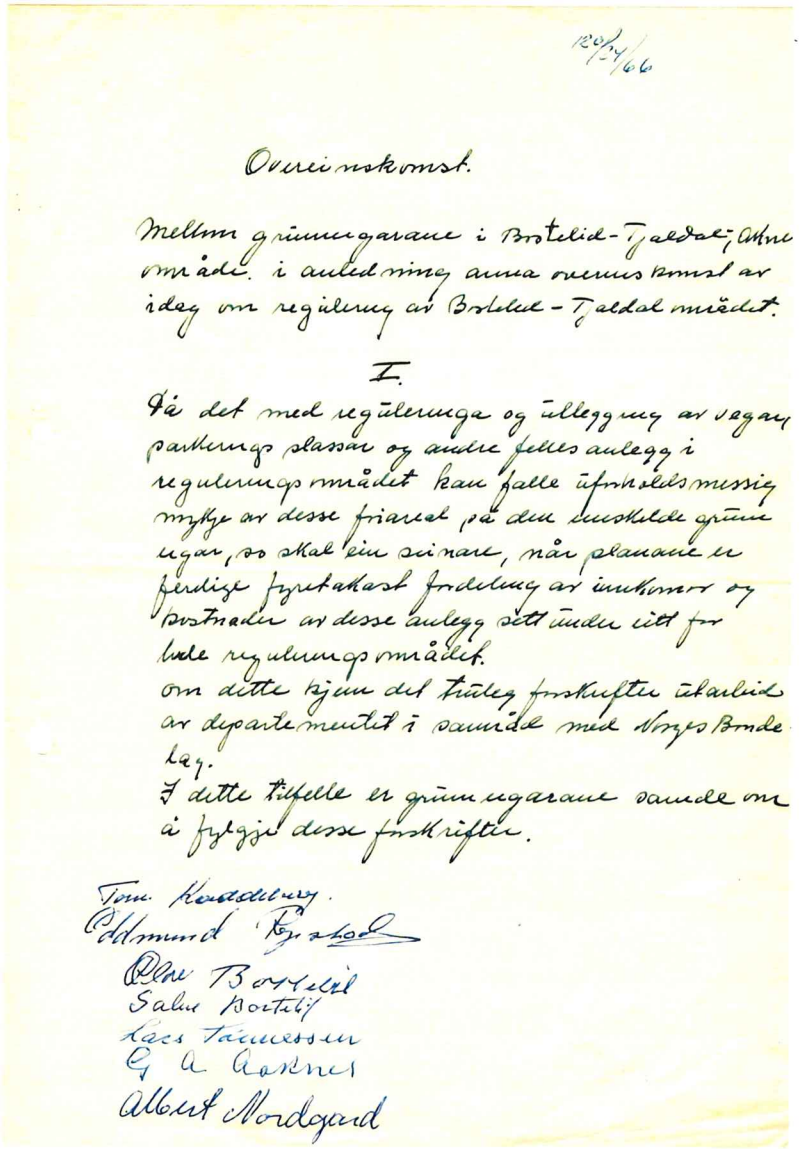
Salve Bortelid, Gunnuf Åknes, Tarjei Åknes, Albert Nordgard, Ånund Kallhovd, Kari Kallhovd, Tom Kaddeberg, Oddmund Repstad, Lars Tønnessen, Olav Bortelid og Åsmund Nordgard

De aktuelle grunneierne hadde sin grunn knyttet til gårdene- Tjaldal-Bortelid og Åknes.

Mellom gårdeierne ble det utarbeidet en overenskomst hvor det fremkommer at det skulle utarbeides en reguleringsplan for hyttebygging- «med dertil hørende friluftsområder» . I området som omfattet 10-12 000 dekar skulle det plasseres ut ca. 200 hytte tomter.

Reguleringsplanen skulle «omfatte plassering av hyttebygg og andre bygg som kjem inn under fjellplanen- vegar, tur og skiløyper, friareal,

parkeringsplasser, vatn og anna som er naudsynt for utnytting av området på beste måte «

20/7-66

Overenskomst.

Mellom grunneigarane i Brotelid-Tjaldal-Aftne området i anledning anna overenskomst av idag om regulering av Brotelid-Tjaldal området.

I.

Då det med regulering og utlegging av vegar parkeringsplassar og andre felles anlegg i reguleringsområdet kan falle ufråkomelig mykje av desse friareal på dei enkelte grunneigar, so skal ein sikre, når planane er ferdige fyretakast fordeling av innkomne og kostnadar av desse anlegg sett under eitt for heile reguleringsområdet.
Om dette kjem det tråeg fråskrifter ätarleid av departementet i samråd med Voss Bondelag.
I dette tilfelle er grunneigarane samde om å fylgje desse fråskrifter.

Tom. Kvasdalen.
Edmund Tjaldal
Olav Brotelid
Salve Bortlid
Lars Tennessen
G. A. Aakner
Albert Mordgard

Arkitekt firmaet Brantzæg og Haugen ble engasjert og arbeidet med å plassere ut hytter ble påbegynt. Arbeidet førte til en reguleringsplan med totalt 250 tomter for Grunnevasshøgda.

Inngåelse av festeavtaler og oppstart av hyttebygging begynte for alvor i 1967. Før dette var det noen spredte hytter i området.

Utviklingen av hytteområdet skjøt fart i de påfølgende årene, men det var utfordrende å komme seg til hytta både sommer som vinter. Det var

heller ikke inngått noe formelt samarbeid mellom gårdeierne utover overenskomsten.

Vegen ble kun brøytet frem til Haakonseter på vinteren. Her måtte en spa bilen inn i brøytekanten på vinters tid, da det kun var parkering langs vegen.

Turen opp bakken fra hotellet og videre inn Grunnvasshøgda var krevende. Ingen preparerte spor, men dyp løs snø var vanlige vinters tid.

På sommeren foregikk transport av materialer enten ved bruk av båt i Langetjønna, Rundetjønna og Bortelidtjønna. Hvis en var heldig så kunne Salve Bortelid frakte inn materialer med sin lille Massey Ferguson traktor.

Med ei hjemmelaget kjerre og påmontert belter på traktoren ble det mange timer med av og pålessing og fast kjøring i bløte myrer. Flere plasser var det ikke mulig å komme frem, så materialene ble båret inn. Det var også knyttet kostnader til å leie traktortransport, så flere valgt selv å bære inn materialene.

Strøm var det ikke til hyttene, så håndsag og hammer var det viktigste verktøyet. Når det i tillegg var krav om at alle hyttene skulle settes opp på pilarer, måtte gravingen skje med spade og spett. Det er derfor forståelig at ikke alle pilarene ble plassert på fjell, noe mang en hytteeier har fått erfare etter noen års bruk. Bytting av skjeve pilarer er ikke ukjent for mange hytteeiere i området med eldre hytter.

I årene fra 1966 og frem til 1971 ble det satt opp ca 120 hytter.

Byggestopp og ny giv

I 1970 la Åseral kommune ned byggestopp i området. Kravet var en bedre infrastruktur med hensyn til renovasjon, parkering og vann. På denne tiden var det vanlig med kjemikalietoalett.

Dette var en mindre bøtte med toalett sete på. Når denne skulle tømmes, noe som måtte skjet titt og ofte. Ble toalett sete tatt av og ett plast lokk satt på bøtten.

Det er ikke få hytteeiere som på vinterstid med bøtten i den en hånden - på ski- fikk seg en regelrett «skyllebøtte» når de gikk om kull i snøen.

Byggestoppen fra Åseral kommune ble mottatt med vantro av grunneierne. Det ble mange lange samtaler i Åknes og på Lognavatn mellom gårdeierne.

Kravet om en bedre infrastruktur medførte et behov for store innvesteringer og økonomien blant bøndene var ikke av en størrelse som tilsa at dette kunne de klare.

Men de samlet seg og med stort pågangsmot og med hjelp av den gang Agder Skogeierlag ble arbeidet iverksatt.

Alle grunneierne bidro med den kunnskapen de hadde, men en må her trekke frem Tom Kaddeberg. Han hadde tilegnet seg gode kunnskaper etter mange år som ordfører i Åseral. Han hadde også en stor kontakt flate.

Den 28 juli 1972 ble gårdeierne fra Bortelid, Tjaldal og Åknes enige om å stifte «Bortelid Utmarkslag».

Til stede på møte var Tarjei Åknes, Tom Kaddeberg, Fridjof Moen for Olav Bortelid, Salve Bortelid, Ånund Kallhovd, Lars Tønnessen, Olav Arnfinn Kallhovd og Oddmund Repstad.

Tom Kaddeberg og Ånund Kallhovd ble to pådrivere i arbeidet videre. Tom ble valgt til formann og anleggsleder og Ånund Kallhovd ble valgt til nest formann. Sammen med Agder Skogeierlag og Erik Åmlid påbegynte de arbeid med en ny disposisjonsplan.

Finansieringsplanen ble godkjent 18.desember 1973.

For å gjennomføre planen, var det er finansierings behov på kr 2,9 mill.

Lån	kr	1.200 000
Kjøp av tomter Block Watne	kr	400 000
Offentlige tilskudd	kr	726 000
Aksjekapital	kr	35 000
Bortfeste av 100 tomter	kr	350 00
Innbetaling fra grunneiere	kr	194 000
Totalt kr	kr	2 905 000 - Kroneverdi 2019- ca 20 mill.

Arbeidet med å regulere området på nytt ble iverksatt. For å kunne finansiere offentlige krav med hensyn til vann, parkering og renovasjon, ble planen utarbeidet med de økonomiske rammene som bak teppe.

Den nye planen hadde et tomteantall på ca 560. Dette inkluderte også det antall tomter som allerede var i området.

Sommeren 1974 ble det bestemt at en skulle prioritere vann anlegget og parkeringsplasser.

I forbindelse med reguleringsarbeidet var det også krav om et friareal pr feste tomt på 2,5 dekar. En måtte derfor tenke helt nytt med hensyn til avgivelse av friareal og antall hyttetomter pr grunneier

2 parkeringsplasser pr. feste tomt innebar at en måtte opparbeid 900 parkeringsplasser. 28 dekar med areal ble satt av til parkeringsplasser i den nye planen. Totalt ble det tilkjørt 4000 kbm med masse fra sandtakene i området for opparbeidelse av parkeringsplasser.

Videre ble det ved alle parkeringsplassene satt opp søppelboder. På våren ble tømmer hogd og skåret til materialer, som ble benyttet til søppelboder.

Det ble bygd 7 boder på sentrale steder. Den siste boden som står igjen er i Grunnevasslia. Stokkene ble hugd på Stronda ved Lognavatn og dradd med håndmakt til veg. Fraktet til Salve Bortelid sin sag på Lognavatn og skåret til materialer der.

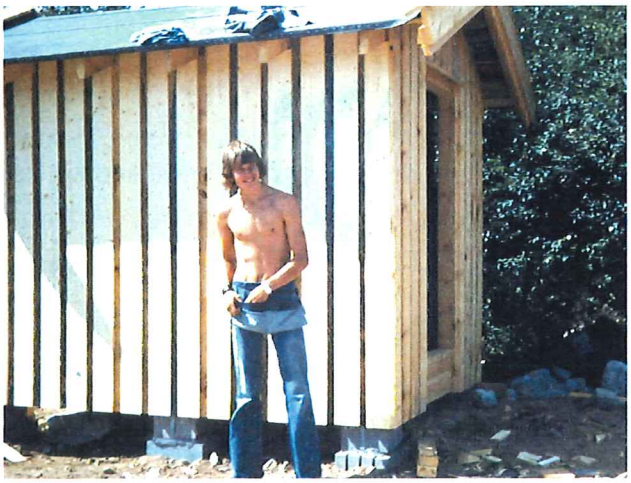

Foto: Bygging av søppelbod i Grunnevasslia- sommeren 1977- Gunnstein Kallhovd på bilde

Vannverket

Den største utfordringen var levering av vann. I starten ble det sett på Kvitevann som vannkilde. Men dette ble skrinlagt, da dette ville bli forholdsvis kostbart på grunn av utfordringer med trykk og ekstra kostander med pumpe stasjoner.

Etter hvert falt valget på Spytomtjønna. Denne hadde en høyde kote som kunne mestre et prosjekt hvor levering av vann kunne skje med naturlig trykk.

På møte i laget 21. juni 1974 ble det besluttet å gå i gang med vannverk og opparbeidelse av parkeringsplasser. Mellom Bergemyra og Spytomtjønna ble det bygd renseanlegg. Renseanlegget ble påbegynt i 1977/78. Selve renseprosessen med bruk av UV- lamper førte også til behov for fremføring strøm.

Finn og Albert Egeland rør ved Sven Skårdal ble engasjert i arbeidet med det nye vannsystemet og det ble utarbeidet en plan med 25 km vannledning, hvor hovedledningen gikk fra Spytomtjønna via Bortelid jordet, Kvitefossmyra og opp til Langetjønna. Det ble videre tegnet inn et ledningsnett i terrenget med plassering av vannposter. Totalt 90 vannposter ble plassert ut i terrenget, hvor det var satt en maks avstand fra hytte til vannpost på 250 meter. Denne avstanden ble senere ned justert til 150 meter en vei.

For å holde kostandene nede ble ledningen lagt slik at en ikke trengte å sprenge i fjell. En prestasjon i selg selv, når en tenker på lengden vannledning.

Asbjørn Bortelid var sønn av Salve Bortelid. Asbjørn var i etableringsfasen og fikk nå ansvaret med å grave frem vannledning til hele hytteområdet. Dette var et formidabelt arbeid for en mann og en liten traktor graver. Han fikk tidvis hjelp av de andre grunneierne. I årene 1974 og frem til 1977 ble dette arbeidet gjennomført.

Bortelid Utmarkslag var stiftet og arbeidet igangsatt. Visjonen var at grunneieren selv skulle stå for utbyggingen med innleid hjelp. Denne visjonen ble til en målsetting og alle medlemmene bidro.

I tillegg ble svært mange lokale krefter engasjert med gravemaskiner og lastebiler til transport av grus for opparbeidelse av parkerings areal

Rørene til hovedvannledningen ble spesial bestilt i Tyskland og var forsterket i forhold til normale vannrør på grunn av høyt trykk. Hvert rør var på 6 meter og de ble limt i sammen. Rørene ble for det meste båret på skulderen ut i terrenget. De stedene hvor en kunne komme til med traktor, ble det benyttet.

Gårdeiere som hadde barn i arbeidsfør alder (14 år), engasjerte også barna i arbeidet på sommerstid.

For nye hytter ble investeringsavgiften satt til kr 5000, men de måtte binde seg til og måtte betale inn kr 1000.- ekstra hvis det ble behov.

De gamle hyttene fikk tilbud om å betale kr 4000.- for parkering, renovasjon og vann fra vannpost.

Parallelt med planarbeidet måtte det også utarbeides en Utjamningsordning mellom grunneierne. Denne skulle ta høyde for å kompensere for fri areal og parkering i forhold til antall tomter som den enkelt grunneiere hadde. Dette arbeidet var krevende og ble først ferdigstilt 8 år senere.

Ikke problemfritt

Protestene fra de eksisterende hytteeierne var store, da de mente at hele området nå ville bli ødelagt for all fremtid. Venner ble uvenner og mange harde ord ble videreformidlet både skriftlig og muntlig.

Bortelid Hyttelag begynte å se dagens lys, da hytteeierne hadde behov for et felles talsrør både mot kommune og Utmarkslag

For de eksisterende hyttene på Bortelid var det en frivillig sak om de ville betale for vann og parkering. En del hytteeiere betalte enten for vann eller for parkering og en del hytteiere valgte å ikke knytte seg til noen av delen.

Dette førte blant annet til at en de første årene benyttet vakthold på felles parkeringsplasser både i helger, vinterferie og påske. Parkeringsbevis ble skrevet ut og grunneierne gikk selv vakt og ba hytteeiere uten parkeringsbevis om å fjerne bilen.

Den første vinteren var vegen kun brøytet til Grunnevasshøgda (1975). Denne parkeringsplassen ble bygd forholdsvis stor, så de første 2 årene var det plass til alle bilene her. Det var i avtalen med hytteeierne ikke faste parkingsplasser. Så når det var fult på en plass måtte bilene flyttes til neste plass, hvor det var ledig. Dette gjelder fortsatt for alle som har parkering på felles parkeringsplasser. Når det gjelder nye hytter på Bortelid, så har de ikke anledning til å parkere på felles parkeringsplasser. De har parkering ved hytten sin.

I 1976 ble parkeringsplassen ved Rundetjønna også ferdigstilt. Den har mindre kapasitet og har ikke parkering for alle hyttene som naturlig grenser til. De siste årene har en også registrert et økende behov for parkering til mer en to biler pr hytte i vinterferie og påske.

Innbetaling for å hente vann i vannpostnettet har vært mer utfordrende.

Her er det mange historier om henting av vann om natten. Ekstra påkobling til vannledning ved å grave ned ledning selv, til svar om at vann fra Mandal og Kristiansand var bedre, så de hadde med seg vann på hytta hver gang de var oppe.

Det har i årenes løp gått ut mange tilbud om å knytte seg til vannpost nettet, og de aller fleste gjorde dette. Nå som flere og flere kobler seg til det kommunale nettet blir det ryddet opp i dette. Vannpost nettet blir redusert og en må nok forvente at det etter hvert kun blir noen få sentralt plasserte vannposter i området

Fylkesvegen bryter sammen

Påsken 1976 ble kombinasjonen av regn, vårløsning og en økt trafikk menge for mye for vegen mellom Lognavatn og Bortelid. På lengre strekning brøt vegen sammen mellom Palmesøndagen og Skjærtorsdag.

Det hadde over tid vært mildt og grusvegen fra Lognavatn og opp var ikke dimensjonert for den økte trafikk mengden. I et forsøk på å oppretthold fremkommeligheten ble det kjørt på mange lass med grus, samt at hyttefolket ble delvis transportert med lastebil.

Bruken av lastebilene måtte opphøre da vegen ble enda verre.

Mange hadde allerede kommet seg opp til Bortelid i løpet av Palmehelgen, men på den tiden var det kun butikk på Lognavatn og hyttefolket måtte ned for å handle. Det ble organisert transport mellom Bortelid og Lognavatn med lastebil.

Vegen ble stengt noen netter, slik at en fikk kjørt på grus.

Det ble arbeidet døgnet rundt og det ble antydet at en i løpet av noen dager hadde kostet på vegen ca kr 200 000. Omregnet til 2019 kroneverdi- ca 1 mill.- .

Det kunne være utfordrende og blir fraktet ned og enda mer utfordrende for bilene. Svært mange biler ble ødelagt, eksosanlegg ble slått av når de kjørte gjennom bløt grus og stein. Flere steder gikk en til knærne i gjørme.

Etter hvert kom det litt nattefrost, slik at en fikk kjørt ned biler til Lognavatn i tiden 0400- 0600.

Sommeren 1976 ble arbeidet påbegynt med å oppjustere vegen mellom Lognavatn og Bortelid

Strøm

Hakon Thorsland som drev Haakonseter hadde bekostet strømlinje til hotellet. Etter hvert ble ønske om strøm på hyttene også etterspurt.

I forbindelse med bygging av renseanlegg ovenfor Berge myra , var det også behov for fremføring av strøm. Dette var en merkostnad, som ikke lå inne i utbyggings kostnadene. For å finansiere mer kostnadene, gikk en i dialog med hytteeierne på strekningen for å høre interessen.

I 1976 ble det satt ned en komite bestående av representant fra Utmarkslaget og 4 hytteeiere.

Det ble sett på muligheten for å bygge ut hele området. Det måtte da bygges transformatorer og 2560 meter med linje. Linje kapasiteten var på maks 4,5 kw pr hytte

Interessen viste seg å være laber. På strekningen fra Bortelid gården og opp til Berge var det 75 hytter og av disse var 9 stk interessert.

Et komite møte på slutten av 1976 besluttet å legge ned arbeidet på grunn av laber interesse.

Det var også kommet flere innsigelser fra hytteeierne som pekte på forringelse av miljø og sjenanse for hytteeiere og friluftsliv.

En endte derfor opp med en mindre utbygging i 1977, hvor det ble bygd høyspentlinje på 1060 meter med 2 transformatorer. Videre500 meter med lavspentlinje til renseanlegget. Kostnaden var kr 177.600.-

I avtalen med Agder Energi skulle Utmarkslaget får refunder et «passende anleggstilskudd» fra nye hytte abonnenter.

Interessen for strøm til hytten vokste med omsetning av hytter og generasjons skifter. Så i løpet av 80 årene fikk svært mange hytter strøm innlagt.

Ny oppstart

I 1988 begynte Knut Repstad og Tarjei Åknes og se på utviklingsplaner ved Takhomtjønna. Arbeidet stoppet opp, men på midten av 1990 tallet ble det på ny fart i planen.

Grunneiere, investorer og Åseral kommune ønsket en videre utvikling. Det ble hentet inn hjelp til å se på hvilke muligheter en hadde og ikke minst hvordan bør en ivareta området best mulig. En ny reguleringsplan for Langatjønn/ Hesthei ble utarbeidet. Denne var ferdig i 1997.

Parallelt var det igangsatt planer om vann og kloakk utbygging, samt fortetting.

Bortelid Vann og Kloakk ble opprettet og sammen med Åseral kommune, Terrengtransport og noen grunneiere ble det besluttet å invester 12 mill. Grunneierne friga grunn til hovednett og oppstart ble planlagt til sommeren 1998.

Parallelt med oppstart av Bortelid Vann og Kloakk, ble det besluttet å stifte et datterselskap til Bortelid Utmarkslag, som skulle ivareta felles tiltak som skiløyper, aktivitets områder m.m.

Bortelid Fjellpark ble opprettet i 1997 og i Formål- og tiltakskatalogen pkt 3 fremkommer det

Bortelid Fjellpark A/S skal lage avtaler med selskaper, grupper eller enkelt personer om gjennomføring av tiltak. For eksempel avtaler med omliggende grunneiere, løypekjøring, markering og preparering, service- og informasjons tjenester, markedsføring, etc.

En hadde gjennom forarbeid og kontakt med ski destinasjoner både i Norge og Europa erfart at det var svært vanskelig å hente inn midler til felles tiltak både for sommer og vinter aktiviteter.

En ønsket derfor å sikre seg økonomiske rammer til fremtidig utvikling i området

Med god hjelp av Dieter Lagerstrøm ble det ble utarbeidet retningslinjer for Fjellparken. Blant annet ble grunneierne pålagt å avtalefeste gjennom festeavtaler/skjøter en årlige løypeavgifter, samt et engangsbeløp, som skulle betales inn til Fjellparken.

Selskapet er et non profitt selskap, hvor årlige avgifter blir tilbakeført området gjennom felles tiltak. Med hjelp av offentlig støtte , så viser all erfaring at dette var en rett beslutning og det vises igjen i opparbeidelse av badeplasser, rulleskiløyper, gapahuker , barmark og vinterløyper, samt preparering av skiløyper m.m

Alt til glede for felleskapet i området.

Bortelid Vann og kloakk

Behovet for ny vannkilde meldte seg også raskt og i 1999 ble det bestemt at en ville gå i samarbeid med Bortelid Vann og kloakk for å skaffe en ny vannkilde på Bortelid.

Kostandene ved bygging av nytt rense anlegg, samt omlegging av vannledning til ny vannkilde var ca 4,5 mill . En ville avvikle Spytomtjønna som vannkilde og benytte Kvitevatn som den nye vannkilden. Dette arbeidet førte til at Spytomtjønna ble stengt som vannkilde og renseanlegget på veg opp til Spytomtjønna ble lagt ned. Vannpost nettet ble koblet opp til ny vannkilde med kommunalt vann. Utmarkslaget gikk inn med 1,5 mill .

Arbeidet med ny vannkilde og renseanlegg ble igangsatt sommeren 2000

I samarbeid med hytteforeningen ble det blant annet inngått avtaler med hytteeierne, som hadde avtale om vann i vannpost ,at de over en 3-års periode skulle betale inn en noe høyere beløp for å dekke ekstra kostandene. En skulle deretter falle tilbake til normale drifts kostnader. Avtalen ble fremforhandlet via Hyttelaget på vegne av hytteeieren.

Bakgrunnen var blant annet at Utmarkslagets forpliktelser om levering av vann var avtalefestet frem til 1999. Den nye avtalen forpliktet Utmarkslaget om å levere vann i ytterligere 10 år. Avtalen er nå gått ut, men Utmarkslaget drifter fortsatt vannpostnettet. Nye avtaler vil bli inngått, men en vil nok i årene som kommer se endringer i vannpostnettet, da driftskostnadene må sees opp mot antall hytter som benytter den enkelte vannposten. Færre vannposter blir nok resultatet, der hvor det er bygd ut off. vann og kloakk.

Skisenter

Hakon Thorsland, som bygde opp og drev Haakonseter, bygde det første skitrekket på Bortelid på begynnelsen av 1970 tallet.

Han drev dette frem til han solgte det til Carl Edvin Juvasstøl. Skitrekket var plassert mellom Fjellgarden og Stubben og renntraseen gikk ned via Austre og Vestre Hola.

Utmarkslaget fikk i 1984 en henvendelse fra Carl Edvin Juvasstøl i forbindelse med utbyggingsplaner. Planene ble ikke noe av og i 1985 begynte Utmarkslaget å undersøke, hva som måtte til for å bygge et nytt skitrekk med varmestue. Det var enighet om at en måtte ha et skitrekk i området.

I samme tidsrom hadde Hyttelaget og kommunen fått tilbud om å kjøpe skitrekket.

Utmarkslaget var av den oppfatning at det var viktig for den videre utviklingen på Bortelid at en gikk tyngre inn i arbeidet med nytt skitrekk. Hyttelaget , Åseral kommune og Utmarkslaget møttes på kommunehuset i Åseral 4.desember 1985. En ble da orientert om at det også var andre interessenter som var på banen for å bygge nytt skitrekk og hotell.

Knut Repstad, Fridtjof Moen, Asbjørn Bortelid og Ånund Kallhovd ble valgt inn i en komite som skulle arbeide videre med skitrekk .

Arbeidet med planene fortsatt gjennom 1986 og på våren ble Bortelid Alpinsenter I/S stiftet. Store utfordringer med finansiering gjorde at

selskapsformen ble endret til et komandittselskap. Både grunneiere og andre interesserte skjøt inn midler i selskapet og i februar 1988 ble Alpinsenteret åpnet. Det var da investert nærmere 9 mill i nytt skitrekk, varmestue og inngrep i terrenget.

Driften de neste årene var krevende og ble stort sett utført på dugnad. Læringskurven for grunneieren var høy og utgiftene store. I en periode fikk Utmarkslaget inn andre drivere. Og i 1998 la Utmarkslaget inn et tilbud til Åseral kommune om å overta alle aksjene vederlagsfritt.

På dette tidspunktet var det nye interessenter til Alpinsentret. Selskapsformen ble i 1996 endret til et A/S og Utmarkslaget avviklet etter hvert eier interessene i skistenteret.

Bortelid Drift og Utvikling

??????????????????

Faktaboks

Bortelid Utmarkslag- stiftet 28. juli 1972

Tom Kaddeberg – formann fra 1972- 1979

Ånund Kallhovd -formann fra 1979 – 1989

Gunnstein Kallhovd formann fra 1989 – 2004

Trond Egil Åknes formann fra 2004 –

Bortelid Fjellpark – datter selskap – stiftet 1997

Bortelid Drift og Utvikling – datter selskap og driftsselskap stiftet i 2018